

Rok 1937.

V tomto roce byl vystavěn 1 zděný dům. Stavěla jej Anetka Burdová. Dům má číslo 29. — Na cestě Dobruška - Jírochovice byl vystavěn zděný most přes Prašivku. Stavěl jej Pavel Kavulek, zednický mistr z Tinner, a Ant. Linossi z Vojkovic. Náklad na vybudování mostu činil 6.000 Kč. — Rovněž obecní cesty a lúčky protoků byly opraveny.

Nové stavby

Věškeré přirážky činí 350%

Daně.

Činžovní daň " 125%

V roce 1936 činila činžovní daň 200%

" 1937 " " 125%

Snížením činžovní daně zhatila obec 3.000 Kč.

Školní dluh převzal, Pomocný fond v Brně.

Školní dluh.

Na jaře byla sestavena nová místní školní rada. Předsedou zvolen A. Karásek, pokladníkem O. Čáplová, janatелеm místní říd. učitel Boh. Tichavský. Členové výboru jsou: Josef Holáček, Alfons Šula, za Nosovice Karel Mazur.

Místní šk. rada.

Celkový počet 272 voličů

26 let došlo 241 voličů

Voličské seznamy.

z nich 129 mužů

z nich 115 mužů

..... 143 žen

..... 126 žen

Počet voličů do okresn. zastupitelstva 246 voličů

z nich 118 mužů

..... 128 žen

Počet voličů do zemsk. zastupitelstva 256 voličů

z nich 124 mužů

..... 132 žen.

V místní volební komisi je Karásek Adolf, Fibich Josef, Kořínek Josef.

Obec byla nucena poříditi si nové razítko, jelikož někdo si udělal razítko podobné starému a padělával dobytčí pasy. Nové razítko zní: Vojkovic okres Trýdek.

to bylo opraveno a pořízeno v obci.

Obec zakoupila 2 svazky „Praktického advokáta.“ Zákoníky byly v tomto roce svázány. Knihy a cenné papíry obecní jsou pojiš-

lény proti požáru a živelním pohromám na 5.000 Kč. Pojistné činí ročně 26 Kč.

Na schůzi obecního zastupitelstva bylo usneseno, aby byla zřízena v naší obci veřejná telefonní hovorna. Telefon bude umístěn v konsumě „Budoucnost“.

Finanční ředitelství v Opavě zaslalo obci částku 5.000 Kč z příspěvku hmot. V obecní kanceláři byl nově nahrazen nábytek.

Jelikož v obci často tábořili cikáni, rozhodla se obec vyvěsiti tabulky, kterými se táboření cikánů v obci zakazuje.

Škola.

Oprázdňovaček byly křidy a chodby v místní škole vymalovány. Rovněž i byly ve škole byly vymalovány a okna natřena, do 2 světnic dány nové podlahy a do jedné světnice vystavěna nová kamna.

V r. 1936 odešel na vlastní žádost do Trýsku na děveč obecnou školu zdejší říd. učitel Jm. Mojžíšek. V šk. roce 1936/37 ustanoven byl zařimním správcem školy Alois Bernatík. V průběhu 1937 nastěhoval se do školy nový řed. správce školy, Bohuslav Tichavský.

Usedlost č. 5 byla prodána v dražbě.

Dražby.

Nekaměstnaní.

Do konce května bylo v naší obci 52 nekaměstnaných

" " prosince " " " " 20 " "

Mléčná akce trvala od r. 1935 do konce května 1937. Nekaměstnaní dostávali cukr, mouku, tuk, brambory a kávu. Děti nekaměstnaných dostaly o vánočních vánočky.

Z obecního úřadu bylo vydáno 15 chudinských léčebných poukázek k Dr. Možíškovi do Dobré.

Úroda.

Úroda v tomto roce byla špatná. Bramborů bylo dosti, avšak obilniny špatně sypaly.

Zeměli.

V tomto roce zeměli: Josefa Lojková, Frant. Dmíra, Ondřej Kacíř, Pavel Bolek a Rafael Fírla.

Josefa Lojková, žena Josefa Lojky, dlouholetého starosty obce Vojkovic, zemřela na Morávce dne 2. dubna. Tělesné pozůstatky její byly převezeny do Vojkovic a odtud pohřbena do Dobré. Zemřela ve věku 57 let.

Rafael Fírla, statkář z Vojkovic, zemřel raněn byl sražením motoru. dne 16. listopadu. Byl starostou obce Vojkovic od 1912.

Zemřel ve věku 64 let.

Více 23. 7. 1953

J. Jančíková ob. uč. i. up.

Matie osvěty lid. schrála : „ Rozmysli si Mařenka ”

„ Zelení království ”

„ Oke ”

Školní dítky schrály :

„ Leský Vasek a smutná pomeřena. ”

„ Chrást hasičů ”

„ Tanec v horách. ”

Op. 1937 bylo celkem v obci 24 pátek ; přičtený jsou v tom i divadla.

Pan Jekl, nájemce nejvyššího velkostatku prodal místnímu
hostinskému J. Biedačovi :

127 l. likéru

Al. Fialovi : 48 l. likéru

90 l. lihu

12 l. lihu

19 l. rumu

5 l. rumu

10 l. vína

10 l. vína

15 l. šlavy

7 l. šlavy

V hostině

Al. Fialy bylo prodáno celkem... 166 l. likéru

32 l. lihu

36 l. vína

15 l. šlavy

66 l. piva

Rok 1938.

Rok 1938 je rokem, kdy do popředí světových dějin se do stáva Německo. Již v březnu je Evropa varována tím, že říšský kancléř německý Adolf Hitler připojuje ke své říši Rakousko. Ihned po okupaci Rakouska obává svět k Němcům u nás, hlavně v Sudetách. Poněkud mezi Němci a Čechy se stále přibližuje, Němci žádají samosprávu.

21. května, brzo v ranních hodinách je naše vesnice probouzena tím, že někteří záložníci dostali svolávací listky, aby ihned se odebrali ke svým plukům. Během dopoledne je vidět po státní silnici přejít mnoho aut, cyklistů, motocyklistů - každý spěchá. Všude je smutek, neboť nikdo neví, jak vše dopadne a zda nevenikne válka.

Ke konfliktu však nedošlo a spor mezi Němci a Čechy má být řešen cestou smířlivou. Vojáci, kteří navštívili 21. května, se opět po měsíci vrací ke svým rodinám.

29. května byly v naší obci volby. Kandidovaly 2 strany:

So. demokratická, která obdržela 9 mandátů, a Republikánská, která dostala 3 mandáty. Starostou byl opět zvolen Frant. Masný.

Po prázdninách jsou poměry politické stále přibliženy. Vláda ustavivě miluje o to, aby spor mezi Němci a Č.S.R. byl řešen cestou smířlivou. V naší republice ať od července Angličan lord Runciman, který přišel studovat otáčku sudetských Němců. Do Č.S.R. přichází mnoho lidí, utíkajících z Německa a bývalého Rakouska.

14. září jsou povolávání zase záložníci do sborů. Velké vytržnosti jsou v oblasti sud. Němců. V 14 okresech je vyhlášeno stanné právo pro zachování pořádku a klánu.

21. září: Poměry politické jsou stále horší. Lord Runciman vrátil se do Londýna. Chamberlain navštívil kancléře Hitlera. Jeanců jich bylo hodně. - Do horských obcí, hlavně na Morávku, St. Tamer stěhují se lidé z měst, hlavně z Olomouce a Bohumína. Všude je stiskem náhlada.

V 7 hod. večer bylo rozhlásem lidem isl. oznámeno, že vláda

byla donucena odstoupit jiní německé Posadci. Francie i Anglie nás opustili, zůstali jsme sami. Český lid se proti tomu ozývá.

Poláci si činí velké nároky na Těšínsko. V Polsku jsou pořádány demonstrace, na nichž se řeční proti Č.S.R.

22. září: vláda Sedláčková odstoupila. Utvořena nová vláda. Generál Lyssény ministerským předsedou.

23. září: Večer v 1/2 11 bylo rozhlásem oznámeno všem občanům republiky, že prezident jako vrchní velitel branné moci povolává do zbraně muže do 40 let. Do 6 hodin po vyřízení mobilizačních vyhlášek mají muži odejít ke svému útvaru. Mnozí, zvláště z Prahy, se odebrali ihned po vyhlášení mobilizace.

24. září: V naší vesnici je už od časných hodin ranních velmi rušno. Mnoho občanů té noci nespalo. Lidé chodí po ulicích, živě pokupují a hlavně nakupují potraviny, ječnak, aby dali svým mužům jídlo na zbraně, ječnak, aby rozdali své spřevky. Během dopoledne odjíždějí muži. Každý s cestovním kufříkem, nebo balíkem ubírá se cestou k zastávce. Kluků se umírá na ně, škrábne a teplo jako s dítěte. — Na nádraží je velmi živo. Ženy, děti, matky jsou doprovodem své nejmilejší. Mnoho pláčů bylo když přijel vlak a muži nastupovali. Poslední „S Bohem“ a „Hlasný nářek“ a už odnášel slak lidí, kterých by bylo doma tak zapotřebí. — Capoleane je vidět již málo mužů s kufříky. Skoro všichni už odcestovali.

25. září: Poláci nechtějí ustoupit ve věci Těšínska.

30. září: Prezident Spojených států am. Roosevelt poslal všem evropským státníkům telegramy, ve kterých vybírá státníky, aby vše se dojednalo cestou smířlivou. — Kancléř Hitler ve své řeči, pronesené v úterý 26. září promlouje mimo jiné, že se soboty chce mít srovnání s náčelníky Němců. Do toho přišlo mírové poselství Rooseveltovo, který navrhuje, aby státníci se sešli na mezinárodním území a tam vyřešili mírovou cestou veškeré spory. Kancléř Hitler poroval na čtvrtek 29. září na Sho. oapol. Valadiva, Chamberlaina a Mussoliniho. Bylo ujednáno, že území sud. Němců odstoupí čsl. vláda něm. jsi. V pátek, 30. září dozvěděla se o tom veřejnost.

1. října: Kolem 5 hod. dopoledne vstoupili do Českého Těšína vojska polští, bojovníci. Česlí lidí s úřadů a se škol narychlo ubírali do Trýdku.

Vlady přestaly jízdit. Celou noc se soboty na neděli jízдила auta, autobusy,

posledovali vojači. Té noci obyvatelé Vojkovic jistě nespali, neboť takový ruch už dávno nebyl jako té noci.

2. října: Ruch mezi Vojkovci a Trýdkem neustává. Na 100 velkých autobusů stěhovalo obyvatelé z Těšína a okolí. Polské vojsko je v Těšíně a oddíl k Žukovu až do Franova.

5. října: Stěhování obyvatelstva nepřestává. Poláci obsazují Těšín a Jablunkov. České obyvatelstvo se spouště stěhuje do Trýdku a Místku a dále na Moravu. Polské vojsko obsadilo další slezské vesnice, je již v Pošanovicích u hostinice Voznice. Také Dobrušice a Domaslavice připadnou pod Polsko. Jsou to úplně české vesnice. Snad jen pár jeanollivců je tam Poláků. Obyvatelstvo se proti tomu vyjádřilo, hlavně naše sousední vesnice. Vykládá se, že Poláci přijdou až do Vojkovic a hranici mezi Č. S. R. a Polskem má být řeka Lučina. — Ve škole vyučování pokračuje. Dopoledne má vyučování. I. třída, oapoleane 7. třída, neboť místní říd. uč. B. Tichavský také narukoval. Do školy se nastěhovali učitelé z Franova i s rodinami. — Věškeré úřadnictvo, učitelstvo a české obyvatelstvo je ve Trýdku. — U místních sedláků jsou ubytováni vojaři. — V Těšíně již není památky po českých nápisích, vše musí být polské. Pomník p. pres. Masaryka před obecnou školou je rozbitý. Vlaky na Slovensko a do Bohumína a Trýdku nejezdí. Prezident republiky Dr. Eduard Benš dnes odstoupil.

8. října: Dobrušice a Domaslavice patří již pod Polsko. Obyvatelé Vojkovic mají strach, aby kus Vojkovic až po řeku Lučinu nepřipadl Polákům. — Na „výmník“ p. Trýdy se ubytovali četníci, kde byla i zřízena prozatímní četnická stanice. Ve škole v 2. třídě jsou ubytováni finci. Na mostě zastavují auta a prohlížejí prosmutky.

2. listopadu: Evakuace Těšínská nepřestává. Denně jezdí voj. auta směrem k Těšíně, večer se vrací s velikým nákladem a užívají směrem k Trýdku. Četníci jsou stále vyprovádáni. České gymnasium z Těšína je ve Trýdku v Tkalcovské škole. Rovněž obch. akademie je ve Trýdku. Na Těšínsku není ani jedné české školy. Ani v pyse českých obcích jako v Domaslavicích a Dobrušicích nenechali české školy. — Uchylivši si k útěku se již z našich škol vystěhovali. — Většina mužů se již vrátila. Rovněž řádový učitel se koncem října vrátil.

Obavy, že řeka Lučina bude hranicí mezi Polskem a Č.S.R. stále existují. Poláci chtějí si hranice upravit podél Morávky a Lučiny. Tím by připadly pod Polsko také Výmí Lhoty, část Nosovic, Podlesí by však zůstalo.

Vilkou ránu udělala republika tím, že kus Slovenska a Podk. Rusi bylo přiděleno Maďarsku. Ztrácíme veskerou nížinu, většinu písaný kraj, ztrácíme velká města jako Komárno, Nové Zámky, Lučenec, Rožňava, Košice, Uhhorod, Mukáčovo.

5. listopadu: Vojkovci obdrželi zprávu, že lučy přijdou hranice s Polskem. Má je být řeka Lučina, dále potok Bačok, sama má jít hranice na N. Lhoty a řekou Morávkou až na Havič a V. Polom. Čl. rozhlas zprávu tuto potvrdil. Nikdo u Vojkovců o ničem jiném nemluví, než o připojení k Polsku. Vojkovci by rádi byli novou úpravou hranic své třetiny území, 4 velké statky a novou školu. V sobotu 5. list. místní říd. učitel s některými občany z Dobré vykládali školu. Odstěhovali nábytek, stoly a lavice do Dobré do školy a část nábytku nastěhovali k p. J. Vojkovskému a k p. V. Taškovi do Nosovic. Tam jsou také zřízeny provizorní třídy. Rovněž místní říd. učitel a učitelka se ze školy vystěhovali.

7. listopadu: Od rána chodili lidé z Vojkovic a okolních obcí nahoru do Tosanovic, kde měla přijet delimitační komise. Přes hranici k pol. vel. úřadu je však Poláci nepustili. Někteří lidé, kteří jen něco proti Polsku pronést, byli ihned odvedeni a zaviněni. Tak byl i odveden a zaviněn syn nejvyššího koráně Žvaka. Kolem poleane se lidé vrátili, komise se nedostala.

8. listopadu: Občané se dohodli, že dnes má přijet delm. komise. Velmi mnoho lidí se shlo u „Budovnosti“ a u velkostatku. Kolem poleane se rozšli, ale opět přišli zase. K večeru telefonoval p. inspektor z Trjaku, aby ve škole bylo dále vynečováno. Dětem a rodičům bylo oznámeno, aby zůstali ve škole, poslali své děti do školy. Narychlo byly smeseny s půdy staré lavice do prázdny 1. třídy, přinesena stoly, nové obrázky, kamna a škol.

9. listopadu: Dnes ve středu v 1/2 8 ráno přijela předběrná komise generála Brauna. K tomu dobu už se shromažďovalo u konsumu mnoho lidí. Komisi šla nahoru k mlynské sbouze, odtud se vracela a šla podél potoku Holeciny k V. Lhotaně a na Morávku.

10. listopadu: Na místo samé přijela smíšená delm. komise čsl.-polská, aby zjistila poměry vesnice po stránce hospodářské.

11. listopadu: Vše rušlává při stavení. Vojkovci čekají.

14. listopadu: Dnes v pondělí v poleane přišel oznámit štáb. kapitán celníků a fin. stráž, aby se připravili ke stěhování. Poláci mají 16. l. m. zabívat Vojkovce. Lidé chodí smutní. Konečně se dočkali rozhodnutí. Mnozí z Vojkovců se stěhují do Nošovic, Dobré nebo Trýdku. Sedláci odvázejí sroží, seno, slámu do Trýdku do skladiště; v Polsku jsou semia produkty velmi levné.

15. listopadu: Ráno se stěhovali celníci od p. Tuly a finanční stráž se školy. Vše naložili na vojenské auto a ujížděli na kopečk ke kapli. Fin. stráž se ubytovala do vily u kaple a celníci do kanceláře nekostatku. — Škola je úplně prázdná, opuštěná, zkažená.

V poleane přišli do Vojkovce polští celníci. U statkáře Sojky si uhtěli najat 2 pokoje ke řízení celního úřadu. Ve škole se také byli podívali. Oznámili že příjezd, t. j. ve středu příjezd z jihu do Vojkovce.

16. listopadu: V dopolemních hodinách jsou Vojkovci smutny; je mnoho, tak jako před nějakým pohřbem. Ještě ^{na} před hoami jsou celé Vojkovce české. Čekají na příjezd polských vojáků, na obsazení, ale ve velmi smutné náladě.

Je přesně 12 hod 15 min., kdy viané z kopce od Tošanovic po silnici přicházel 2 p. vojáky. Za nimi jde jich více. Vabočují do prava i do leva do polí. Pak přicházejí důstojníci, úředníci z celního úřadu, finanční stráž a policie. Nikdo je nevíta, nikdo jim nepodává bytí, tak jak tomu byli zvyklí na Těmínku. Naši lidé ani na jejich příchod nejsem zvědaví, neboť jenom několik lidí stojí na druhém mostě u „Boudovnosti“, několik jich stojí u Konečka a Sojky. Veliká houf lidí je u hospody p. Tuly, kde českí důstojníci předávají úřadí Vojkovce Polákům. — U Sojky je celní úřad. Před oapol. si tam vatyčili polskou vlajku. Ječná vlajka, která ve Vojkovcích vlaje.

Do školy se nastěhovali vojáci a dole v bytech je fin. stráž. Tam, kde vždy hlaholil český jazyk, tam kde učitelé vštěpovali dětem lásku k vlasti a národu, tam kde se ozýval vždy jin český zpěv, tam nyní se ozývá již na polská. — Vše je celá škola osvětlena. Lidé říkají, že Poláci ve Vojk. mají strach. — Polským komisařem a stal místní estar Štěpánek. Český starosta, Frant. Marek, složil 16. l. m. svůj úřad, jelikož se stává polským občanem. Jeho úřad převzal p. Fibich.

18. listopadu: Předseda místní šk. rady, p. Karásek, nyní již polský občan, byl předvolán a dotazován polskými školními úředníky na inventár školy a úvezení přípravy. Odpověděl jim, že neví kam to lidé odstěhovali.

20. listopadu: V neděli ve 3 hod. odpol. byla schůze rodičů v hostině u „Lesa“. Ujednalo se, že I. tř. se bude učit u p. Vítáčka, II. tř. u p. Vojkovského. Účast byla velká, rovněž rájem o vyučování a rozpočet.

22. listopadu: Dnes se začalo opět pravidelně v obou třídách učit. Přišli rodi i ze rabraného území. Jak dlouho budou moci chodit, to se neví.

30. listopadu byl zvolen prvním prezidentem Druhé republiky Dr. Emil Hácha. Poměry v naší obci se poněkud ustálily. Poláci si postavili rampu přes cestu, rovnou naproti statku p. Kormaníka. Mnoho lidí chodí prozatím ještě bez propustky. Také děti ze rabraného území ještě stále navštěvují českou školu.

Po státní silnici jezdí velmi málo aut i povozů. Jezdí-li nějaké větší provozy, jsou to auta s vystěhovanci. Počíná všem vystěhovancům letos přálo. Byl tak krásný a teplý podzim jak už dávno nebyl. Včeraž dnes, 1. prosince je pěkně, sucho a dosti teplo. Sněhu jsme ještě neviděli.

Všichni řijeme v naději, že se vrátíme na Polesko, ba že půjdeme až k Bělsku. Vůdce je plno řečí o tom, že Němci vydali mapu, na které je Č.S.R. zakreslena až k Bělsku a rovněž o kus Ukrajinu rozšířena.

Vánoce: Začátkem prosince se hodně o tom mluvilo, že Poláci do vánoc ustoupí po Honávkou, snad až po Olseu. Nestalo se tak. Část obce slavila vánoc v Polsku, část v republice. Občané z polsk. Vojkovic vše si ještě nakupují v „Budoucnosti“. Obchodů v polsk. Vojkovicích není, ale jeví se o tom, že v krátké době bude zrušen.

Děti ze raboru stále navštěvují školu českou. Přejdou přes meze, aby je polská stráž neviděla a veselé utíkají tam, kde se učí a mluví jejich mateřským jazykem. Několik dětí chodí do polské školy v Tosanovicích. Ve Vojkovicích ve škole se ještě stále nevyužívá.

Na třetí den bylo vyprověřeno z okolí Oetmarovic 100 českých roanů. Museli se vystěhovat během několika hodin. Uborí upněhlíci měli velmi smutné války. Snad dá Pán Bůh, že vánoc 1939 budou veselí než letošní.

1939.

Leden: Politická situace je nezměněna. Poláci jsou stále na svých místech, neustupují, naopak prohlašují, že půjdou dále až po Lubavici. Čeští lidé jsou z Polska stále ještě vyprovádáni. Někteří se musí vyselňovat do 24 hodin, někteří dokonce do 6 hodin. —

V pondělí 23. ledna začalo se učit v polské škole ve Vojkovicích. Všechny děti z polské zástavy musí školu navštěvovat.

Únor: Situace je stále stejná a nezměněná.

Březen: Slovensko dostalo autonomii. Má svou vládu. Toliko věcí finanční a, zahraniční a vojenské jsou společné. D

Dne 14. března se oddělilo Slovensko od Čech a utvořilo si svůj samostatný stát. Národ český nad limity rozhodnutí je zarmoucen. Český rozhlas bouří se z Slovenskem — mnoho lidí v tu dobu pláče u svých přijímačů, neboť vědí, že vše ještě není skončeno, že český národ bude muset přinést ještě mnoho obětí.

14. března, večer kolem 7 hod. je v Místku slyšet výstřely. Lidé si myslí, že vojáci mají nějaké noční cvičení. Výstřely neustávají. Je to podivné. U nádravce ve Fojáku stojí vojáci — tisíce vojáci s koly. V noci přišli i do naší obce. Česká fin. stráž a četnictvo bylo jimi odtrojeno. Službu konají dále.

15. března během dopoledních hodin je vidět německé vojáky procházet se po silnici. Lidé si je zvědavě prohlížejí, někteří co umí německy se pouštějí s nimi do rozhovoru. Nejvíce jsou zvědaví lidé zvědaví na to, zda půjdou Němci dále k Těšínu.

Lidé horlivě nakupují. V konsumě „Budoucnosti“ jako je tolik lidí jako při vyhlášení mobilisace v září. Rovněž ve městech se hloučí nakupuje.

Věštní zprávy hlásily, že během dnešního dne byly německým vojskem obsazeny Čechy i Morava.

22. března: Na česbém úřadě jsou již něm. celníci. Dělníci službu lákají na hranicích.

Duben: Naše vojsko se rozpouští. Vojáci opouštějí kasárny a budou pracovat do soukromých a státních podniků.

Čechy a Morava jsou pod protektorátem Německa. Protektorem v Praze je šlechtic Neurath. Presidentem je stále Dr. E. Hácha.

Nákup zboží poněkud ožabí, ale lidé si stále dělají zásoby textilním a vlněným zbožím.

Hranice mezi polským a naším územím jsou uzavřeny. Jenom dělníci do práce mohou přecházet a ti, kteří mají pasy.

Květen: President Roosevelt podal kanceláři Hitlerovi memorandum, ve kterém jde hlavně o to, aby byl zachován mír. Více oapověděl Rooseveltovi řeči v pátek dne 28. dubna ve 12 hod. v polane. Celý národ evropský i západní státy poslouchaly řeč kancelářskou. V hostincích, ve školách byly radiové přijímače k dispozici těm, kteří doma radio nemají. Obchody byly již v 1/2 12 zavřeny, aby personál mohl poslouchati řeč.

Chování Poláků k českým lidem v zabraném území se trochu zlepšilo. Již není žádné vyjívání, auta stěhovají, která ještě začátkem t. r. pilně jezaila, už nejezdí. Poláci mají strach o Gdaňsko, neboť Gdaňsko chce zpět k řiši, dodávají, že je městem německým a tudíž se patří k řiši německé.

Viděl R. H. 1949

Janežová
ob. knih. insp.

Ze Zašátku po průchodu německé pohraniční chodili kolem hranic jeden český a jeden německý finanční strážník, porádějí asi koncem dubna byla česká finanční stráž odvolána a rapována do jiných veřejných úřadů. Také česnictvo bylo pod německým velením. Poměry v obci se hodně roztřily, kolem hranic chodili Němci sami a běda, kdo by na výpravu nerůstal stát. Bylo ihned pouhříváno střelné zbraně. Lid viděl, v jaké situaci se nachází, ani z domu nevycházel, když nemusel. Dělníci museli po celou dobu okupace chodit na nádraží do Dobré, neboť zastávka ve Vojkovicích byla na území zabraném Němci a spojení na Ostravu neuhovořovalo. Osobní doprava z nádraží v Dobré byla tak přetížena, že někteří museli po dobu jízdy stát na plošinách vagonů a mnohdy i na střechě vagonů. Do práce se muselo za každých okolností, jinak hrozil kriminál a pracovní tábor.

Když po průchodu Němci byl na velkostatků Glesingra křížem celní úřad / Zollamt/. Hranice od Zemanovic až pod Prašivou spadala pod tento úřad. V této budově byli ubytováni úředníci celního úřadu a vyšší velitelé pohraniční stráže.

Česká pohraniční budka umístěná naproti velkostatků byla také obsazena Němci a každý kdo chtěl se dostat z obce nebo zpět, musel projít kolem té budky, řádně se legitimovat a udát účel cesty. Projít někde mimo t. zv. zelenou hranici, bylo hodně riskantní. Budka ta sloužila také k tomu účelu, že do ní byly přiváženy, obvykle k večeru různé osoby, zejména Židé a v noci pak posílány přes hranici do Polska. Chytili polští strážníci lakového člověka, vrátili

ho upřel, takže se stávalo, že někdo byl několikrát vrácen, než se mu podařilo přejít přes hranici. Jako doklad uvádím případ u Jana Kohuta č. 5 kdy matka s malou dceruškou byla několikrát vrácena a nakonec nechala dcerušku u Kohuta a odešla sama. Kohutova dcerka s matěřskou péčí vychovala a tato se doposud u nich nachází.

Věnují dobře na tom byli hostinští, pekaři, řemeslníci a obchodníci. Ovšem pokud bylo co prodávat a pokud nebyl zaveden lístkový systém. Důvod toho byl, že Němci byli dobře placeni, průměrně asi 4000 Kčs (1 říšská marka platila 10 Kčs), takže za 1 marku dostal 50 pohlíků a proto skupovali vše, ať už by se ohlíželi zda je to drahé nebo ne.

Obchodní ruch mezi Frýdkem a Těšínem takřka ustal. Bez propustky se nikam nedostal. Propustku dostat nebylo tak snadné, takže na silnici rostla tráva. Porději se vše uklidnilo. Lid si hleděl své práce, jak na poli, tak i v rávodech. Až tak někdy v srpnu začali Poláci na přejízdech vedoucích k hranici kopati ohromné jámy, které měly znemožnit přejezd tanků. I cesta k Dobrušce byla napříč překopána. Na některých místech byly vykopány i zákopy. Rozšířila se zpráva, že na polské straně jsou mobilisující vyhlášky. I v l. r. v. Protektorátě mezi Němci začal neruzyklý ruch. Vě Frýdku bylo pozorováno shromažďování vojska, jakož i v lese u místní kaple. Lid si zmožil strach. Každý počítal s válkou snad na hranici, protože obě strany honaly přípravy. Jak se porději ukázalo, obavy by

byly zbytečné.

1. září 1939 v 5 hodin ráno, vtrhlo několik klídek německé armády směrem od Trzjalku do Vojkovic a vypli ve škole bydlící polskou stráž, čítající několik mužů, kteří byli se poloviřezným rukama odvedeni do Dobré, na shromaždiště. Meritím už byla plnou cestou německá vojska, různé pluky, vše motorisované a plnou rychlostí vše se hvalo směrem k Těšínu. Lid si oddlehl, protože se domníval, že ke srážce dojde ve rdejší obci. Obavy by byly zbytečné, protože polská armáda byla v několika dnech poražena a celí Poláci obsazeni německou armádou.

Takové přesuny německé armády ranila rdejší obec ještě dvakrát. Po obsazení Polska, za krátkou dobu byla německá vojska na Balkán, což trvalo tři dny a tři noci, takže jak jsem předešle uvedl, nerostla už na cestě tráva, ale sekl olej.

V roce 1942, kdy jezdila německá vojska do Ruska, což trvalo 2 dny a 2 noci, když nikdo chtěl přejít z jedné strany silnice na druhou trvalo to dosti dlouho, někdy i hodiny.

Po té nastala v obci změna, celní úřad byl zrušen a pohraniční stráž se přestěhovala do nově postaveného dřevěného baráku v Nošovicích. Celní budka na české straně zrušena a německá pohraniční stráž se přemístila do polské pohraniční budky. Hranice zůstala. Část obce, která byla obsazena Poláky, připadla k ruskému území s. zv. Oblastgebiet, kde platila ruská marka. Polský komisař Jan Pěpanice z č. 47 byl zbaven funkce a na jeho místo dosazen Josef Ljha č. 17. V protichloubení části obce zůstal nadále komisařem Josef Fibich, skladník č. 26.

Německé přády v nově okupovaném přemí naričily,
že kdo nepřijme německou státní příslušnost
„Volkliste“, porbude majetek a je-li penzistou, tak
penzi. Přihlásilo se 25 osob a to:

Bogoc Alois, čp. 74 penzista
Bogocova Kateřina, čp. 74
Cichy Antonín, mistr čp 54
Cichy Antonín, syn čp 54
Dauček František, čp. 22, penzista
Firlova Barbara, čp. 64
Gavenda Josef, čp. 48 penzista
Gavendová Štěpánka, čp 48
Grommice Petr, čp. 56, rolník
Grommicová Emilie, čp 56
Grušková Jana, čp 66
Hauková Karolína,
Koloničův Hynek, čp. 6 rolník
Koloničová Cecilie, čp 6
Koloničův Bronislav, syn čp. 6
Koloničův Hynek, syn čp 6
Košinek Josef, čp 20, rolník
Košinková Jana, čp 20,
Němec Jan, čp 44, penzista
Němcová Anežka, čp 44
* Recman Jan, čp 40, dělník
Lojka Josef, čp. 17, úředník
Lušovský František
Lušovská Josefína
Oudračková Barbara, čp. 1.

* „Volkliste“ neměl
opravit Tondýš tímto do v.

Kontingenty musely být odevzdávány v obou částech
obce, avšak s tímto rozdílem: V německé části
obce se v 1 krávy neodovzdávalo žádné mléko, jen
ten, kdo měl více krav a odevzdával mléko

dostal 0,25 kg másla na osobu a měsíc. Mimo to, kdo přijal "Völksliste" měl ještě jiné výhody, jako zvýšené přiděly na svátky a p. Takoví občané, kteří neměli řádného majetku ani penze dostávali až 40 marek měsíčně podpory.

Jinak to bylo v protektorátní části obce, kde byly předepisovány kontingenty podle výměry půdy a r. kačedi krávy při stanovení doživnosti 1800 l mohl si ponechat 0,5 l denně na osobu, zbytek na maslo, 2,4 l na 1 kg másla a dostal 0,25 kg másla na osobu a měsíc. Vájec se odevzdávalo 60 kusů a 1 nosice. Kontroly byly velmi časté. Prováděly je osoby české národnosti a 1 německý příslušník. Staly se i případy, že členové kontroly české národnosti ze strachu byli horší, než Němci. Stávaly se případy, že přišla-li kontrola na obecni přázd, byli občané někteří občané na obecni přázd, kde museli tak dlouho čekat, až mu doma udělali poručenskou kontrolu. Měl-li někdo předprávo odevdat kačeny a vůbec kačeny neměl, musel je na radu komisaře koupit a odevdat. Bylo-li sčítání drůbeže, bylo velmi důkladné a v některých případech i večer, kdy slepice na hrádě.

V kontingentech obce hodně pomáhali obci německý správce na velkostatků Gleringera Leiterman, rodák z Vídně. Když přišel třeba večer telegram, že obec musí dát 1 kus dobytka ráno na jatky, našli příslušní činitelé ke správci a obvykle jeho odpověď byla: Něco se najde a ráno šel kus na jatky a tak zachránit mnohému chovateli krávu.

V jednom roce měla protektorátní část obce odevdat 2.000 g braunbor, avšak velkostatek odevdal sám 1.800 g, ostatní občané.

Podle nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne března 1943 bylo nařízeno vyjmutí krátkých vln z radiopřijímačů. Vě Vojkovicích se tak stalo 24.6.1943 a provedla to fa. Josef Friedel z Mor. Ostravy. Toto opatření se stalo proto, že většina zabranicůvých vyřádků vyřadily správy na krátkých vlnách.

V roce 1942 byl zabaven a odvezen občanem zvonček, který byl podle přípisu min. průmyslu č. 1321/1946 odvezen do Hamburku pro válečné účely.

28. ledna 1940 koupala se pohře občani z protektorátní části obce Vojkovic a části obce Nosovic, na které muselo provést elektrifikaci obce. Elektrifikace byla provedena část v r. 1940 zbytek v r. 1941 a v roce 1942 i některé nedostatek v německé části obce.

Elektrifikace byla provedena podle následujícího klíče:

Za kuchyni, obývací pokoj, za ložnici, za lampy ve stáji, ve dvore, za každou výpusťku v zimovostenských provonovačích, za předstír, koupelnu, chodbu, schodiště, prádelnu, sklep, spiž, stodolu, pídnu, syjeku účtuje se na jednu jednotku. Prvních 5 jednotek účtuje se à 300K, další 6. a 7. à 150K, všechny další t.j. 8. 9 atd à 100K. Motor účtuje se 900K. Opsáno podle reversu Moravskoslezských elektráren v Mor. Ostravě, která elektrifikaci provedla. Na stavbu dohlížela a celou akci řídila komise jejímiž členy byli Fibich Josef, Morkva Josef a Lajka František.

Nejhroší chvíle prožívali občani v době, kdy byl spáchan atentát na říšského protektora Heydricha v Praze. Lid trnul strachy, protože se prosyžalo, že ludou jakou represalie vůči českému obyvatelstvu. Jak se ale pordeji ukázalo, nebylo to tak špatné.

Tak ten život plynul, až v druhé polovině (dubna) roku 1944, kdy nápadní mocnosti provedly ledový útok na Ostravu, při kterém zahynulo asi 3500 lidí.

Na východě Rudá armáda hnala německá vojska ke hranicím Československa. Němců a jejich příslušníků zmocnila se nervosita. Nálety se stále opakovaly a pordeji bylo slyšeti dunění děl u Krakova.

Důkazem blízkosti fronty byly transporty raněných Němců, od Těšína. Nádražní restaurace ve Frydluku byla proměněna v lazareť. Meritím docházely zprávy, že Rudá armáda obsazuje Moravu. Nastal šon, nařizováno na rychlokopat zákopy. Z německé části obce byli posíláni lidé na kopání zákopů až někde k Biloku.

Od Těšína k Frydluku šly transporty vězňů z koncentračních táborů, v dřevěných bednách, polo oblečení ať byla krutá zima, hladově a bída tomu, kdo by chtěl někomu dát něco od jídla. Smutný to byl pohled na ty ubožáky.

Rudá armáda se přibližovala ze všech stran a v kruhu stále se přibližujícím německá vojska jela sem tam, ale ne auly, ale dosti lidovým koňským spřežením.

Podle římsko-katolického farářského seznamu v Dobré a Dobrušicích a evangelického farářského seznamu v Komorní Lhotce se ve Vojkověch

v r. 1938 narodilo 7 muž. rodu, 7 žen. rodu, zemřelo 1 m. r. 3 ž. r. Lístků 3

Roku 1939	- "	6 m. r.	, 3 ž. r.	, - "	4 m. r.	3 ž. r.	- "	1
" 1940	- "	5 m. r.	, 4 ž. r.	, "	4 m.	4 ž. r.	"	5
" 1941	"	4 m. r.	5 ž. r.	,	"	—	"	6
" 1942	"	6 m. r.	9 ž. r.	,	"	4 ž. r.	"	2
" 1943	"	8 m. r.	7 ž. r.	,	"	3 m. r.	1 ž. r.	" 2
" 1944	"	6 m. r.	6 ž. r.	,	"	3 m. r.	3 ž. r.	" 1

Jest 1. ledna 1945. Lid utmáčený několikaletou okupací polskou i německou si se smutkem ve tváři sděloval navzájem své smutné zkušenosti. Nebylo těch starých ryků, vzájemného přátelství, koledí a zpívání.

Stále přemýšlely německé vojsko a válečného materiálu nevěstilo nic dobrého. Hlídání děl někde u Krakova a stále nálety na průmyslová střediska, zejména na Ostravu, jakož i letecké boje ve vzduchu nutily lidi uchýlovat se denně i noci do sklepů a průmysl krytí.

Stálým přibližováním fronty napětí mezi oběma stranami se stále stupňovalo. Rudá armáda se přibližovala dvěma směry. Od Ostravy směrem na Fryšték a od Těšína rovněž směrem na Fryšték. Důležitost zarmatované v průmyslové části Ostravska bylo nuceno za jízdy do práce i několikrát opouštět vlak a utíkat do polí a průmysl krytí, poněvadž nálety se stále opakovaly. Do práce se muselo, jinak bylo vyhržováno příslušnými tresty.

Po obou stranách silnic byly na vhodných místech kopány různé zákopy, stanoviště pro děla, oba mosty byly opatřeny náložími a přísně hlídány. V dopoledních hodinách 4. května byla odvolána pohraniční stráž a zůstaly jen hlídky u mostů.

V noci ze 4. na 5. května v 1 hodině v noci pokusili se Němci vyhodit do vzduchu první most, ale nepovedlo se to. Byl jen málo poškozen. Za to ve 2 hodiny v noci vyhodili do vzduchu druhý most, který se úplně propadl do vody. Mezitím se Němci silně opevnili v lese u Kaple a v okolních staveních, aby kryli přístup svých vojsk, která postupovala směrem na Fryšték, jelikož to bylo vyhodisko, jelikož ve Fryštku byla již Rudá armáda.

Ráno 5. května ve čtyři hodiny přišly první hlídky Rudé armády do Vojkovic a v 6 hodin ráno rozpoutal se boj.

Shlílelo se s obou stran z děl a minometů a různých jiných zbraní, což trvalo asi do poledne, kdy začalo hořet u Josefa Moshuy čp. 75 u lesa při kapli, kde byli Němci silně opevněni a odkud chránili ústup svých vojáků.

Při ústupu z hoříčského domu byl zraněn Alois Šebesta, jakož i jeho desetiletá dcerka, která svému zranění v několika dnech podlehlá. Její otec byl ruskou ráčkovannou slavicí odvezen do nemocnice v Orlově, odkud se po 3 měsících vrátil vyléčen.

Celkem padli na území Vojkovic 4 puští vojaři a byli pohřbeni na hřbitově v Horuích Douaslavicích.

Německých vojáků padlo pět a byli pohřbeni v lese u kaple.

Škody způsobené na budovách i jiném majetku občanů byly odhadnuty dle sdělení předsedy MNV Josefa Mikoláše, který škody sepsoval asi 1 milión 3 krát sto tisíc Kčs.

Mimo to byl jeden most poškozen a druhý úplně zničen, který byl na dovoz ruského důstojníka a přispěním civilního obyvatelstva během 3 hodin opraven, takže Rudá armáda mohla dále pokračovat v pronásledování ústupujícího nepřítele.

U neděli 6. května byla svolána schůze občanstva, na které byl zvolen Místní národní výbor. Zvoleni byli následující občané:

Za stranu komunistickou:

Anděl František, horník č. 38

Kolák Teodor, horník č. 70

Karásek Adolf, kovář č. 66

Růcký Pavel, rolník č. 14 x)

Věčerka Josef, lesář č. 42 x)

Petr František, rolník č. 11, indiferentní,

Za stranu sociálně demokratickou:

Manur František, horník č. 36

Škvar Leo, zemědělec č. 67

Mikoláš Josef, řel. vůdce č. 49

Frída Václav, Holaně 5. 36

Luďmíl Karel, Kameník 5. 19

Petrík Jan, Holaně 5. 59

Při klavírní na představení Kameník a Marus stájný
počet hlasů. Tímto byl ten, který nosil pro Marus.
Proměna státní byla přidat bezpečnostní orgán,
aby se kamenský domus, že si někteří občané
nášli přivlastňovat to, co nebylo jejich.

Byla ustanovena místní milice, která 18. srpna
v čele s velitelem, jímž byl Mikuláš Jan 5. 41. Členové
milice byli obrozenci.

Vzhledem k státnímu právu občanů usvoleno
místnímu a poradě přičleněním českého vojáka
Karel Karel a poradě. Několik dní poradě byl
přivlastněn přivlastněn s kladem ke slavnosti, která
byla povolána při velkosti Geringerovi
a napřímě. At říje Rusá armáda - vzbudila se.

U slavnosti promluvil člen MN Adolf Karel,
který mimo jiné děkoval velitelům Kameník a Rusá
armáda za osvobození a na závěr promluvil
kapitán 5. legie Altmann, který promluvil na téma
a obci, které musela Rusá armáda opustit s tím.
Kameník státnímu představení na se státní a
naše obec.

Člen MN očekával hodné práce, volání pro
státní nárokování. Zároveň byly vypracovány, státní,
telefon, ověřeni nebyly. Toto bylo přivlastněn
k. majetku, který byl náhodou u místních volání.

Dále zabývali sbor v obci, který se nacházel
u národní čisti obce. Rukou dávali dobrovolně, jako
na př. František Ondřej, dával 2 q přímě. Tímto
Kameník byla registrována nárokování na přivlastněn
dolu. Rukou byla přivlastněn poskytovat kmeny pro kmen
představení.

Co kapituluje německé armády vracela se číst
Rusá armáda, po státní milice komitě s Kameník.
Mimo kmen byl kmen i přímý obzvlášť.

Dále vrátilo se s vojskem spousta lidí, kteří byli zavlčeni z východních zemí na práci do Německa. Každý spěchal domů, jak jen mohl, koňskými polaty, auty, vozíky i fršky. Naše obec byla laková slavnice, kde se nocovalo. Bylo nutno postarat se o krmivo pro koně a dobytek, jakož i o potraviny pro lidi.

Šlo se, že občané bydlící po obou stranách silnice kústali bez krmiva pro dobytek. Bylo nutno přisunout krmiva z odlehlejších míst. Během roku, který byl značně pórduj se však všechno urovnilo.

MNV očekávala také důležitá práce provést věci hospodářské i politické, vzniklé rozdělením obce po dobu okupace a přizpůsobit vše novým poměrům hospodářsko-politickým.

Rolnictvo chopilo se práce v poli, dělnictvo po obnovení dopravy nastoupilo práci na ružích bývalých pracovištích a někteří se rozhodli odejít na opuštěné statky v pohraničí. Rovněž bylo nutno vyhovět DNV, který požadoval potraviny, zejména maso pro městské obyvatelstvo. Dále bylo nutno obnovit přerušenou dodávku elektrického proudu, obstarat materiál na opravu domů a hospodářských budov zničených nebo poškozených frontou.

Vělemi svízelná byla otázka financí, poněvadž občané z části obce obratné Němci, měli jenom německé peníze (marky), které byly platiosti.

Narizení bylo vyměnit německé peníze za československé a to za 1 marku 10 Kčs. Ve schůzi MNV ze dne 8. 9. 1945 byli přičeni k výměně těch peněz Křela Alfons, rolník č. 1, Carbol Josef, řel. průřezec č. 52 a Čekník Jan, stolar č. 57. Výměna byla provedena v Českém Těšíně a vše obnos něco přes 700.000 marek.

Vělemi důležitou věcí bylo zavedení vyučování. Školní budova byla lodně spuššována,

poněvadž po dobu okupace byly tam uložovány různé vojenské formace. Bylo nutno převést a prozatímní školy na píremi Nořovic lavice a ostatní inventar. Takléž oprava školní budovy revencí i revencí vyžádala si hodně práce i nákladu. Správcem školy byl ustanoven Filippek.

Občané se dožadovali znovuzavedení proučeni. Jelikož starý zvoněk kabalz vojenské jířady usnesl se MNV ve své schůři ke dne 25. 10. 1945 uspořádat v obci sbírku. Sbířka vynesla 6636 Kčs, za kterýžto obnos byl pořízen nový zvoněk, a na pířím většiny občanstva také vysvěcen.

Počátkem června a to 10. byla založena organizace strany komunistické. Jejím předsedou byl zvolen Žvák František č. kapisovatelem Mikulaj Jan č. 41, listovým referentem Kaniok František č. 23, Auděl František.

Rovněž 10. 6. 1945 byl reorganizován MNV, jehož členy byli:

František Marur, horník č. 72, předseda.
 Josef Kaniok, hutník č. 23
 František Žvák, horník č.
 Teodor Koleč, horník č. 70
 Adolf Karásek, kovář č. 66
 Josef Věčerka, terar č. 42
 Pavel Rucký, rolník č. 14
 Josef Fibich, skladník č. 26
 Josef Mikoláš, řel. zřícenec č. 49
 Viktor Tvrclý, betonář č. 36
 František Rymel, reslník č. 78
 Jan Pěchník, stolar č. 59

30. 6. 1945 byla založena organizace sociálně-demokratické strany a byli zvoleni následující:

Albin Čolamec, penzista	- předseda
Ondřej Válek, reslník	- místopředseda
Albin Majer, horník	- jednatel
Rudolf Kohut, horník	pohládník
Galbrýš Rudolf, stolar	} revířorů pířtu
Viktor Tvrclý, betonář	

František Marus, horník } členové výboru
Marie Ručková, hostinská }

Na velkostatkem a v továrně na likéry Rud. Glesingere, který se nacházel v Palestíně byl ONV ustanoven správcem František Ručka. V likérce se začalo pracovat 1. 9. 1945.

Velkou radostí bylo vládou vyhlášené pušrod-nění průmyslu a bank 28. října 1945. V řaděch pracujících bylo to přijato s velikým radostným ná-mem.

Byla také provedena výměna peněz. Dávalo se na osobu 500 Kčs a platby na vázaný vklad.

V roce 1945 se narodilo 8 chlapců, 4 děvčata, zemřeli 3 osoby ž. r. a 4 osoby m. r.

Jelikož hodně občanů v zavražené části obce přijalo německé státní občanství, Vělništsko, byla na základě usnesení MNV ustanovena rehabilitační komise, která po prozkoumání důvodů měla nře-medemým vrátit Čs. státní občanství s podmínkou, že zaplatí stanovený poplatek.

Rehabilitováni byli následující:

Alois Bogocz, penista	č. 74
Katerina Bogoczova,	č. 74
Antonín Cichý, mistr	č. 54
Antonín Cichý, dělník	č. 54
František Dánek, penista	č. 26
Barbara Fírllová, v dom.	č. 64
Josef Javenda, penista	č. 48
Stepánka Javendová, v dom.	č. 48
Petr Gromnica, horník	č. 56
Emilie Gromnicová, v dom.	č. 56
Jana Gušková, vdova	č. 66
Karolína Hlavková, v dom.	č. 54
Hynek Koloničný, rolník	č. 6
Cecilie Koloničná, v dom.	č. 6
Bronislav Koloničný,	č. 6
Hynek Koloničný,	č. 6.

Josef Kořinek, kolník č. 20
 Jana Kořínková, vdou. č. 20
 Jan Němec, kovář č. 44
 Anička Němcová, vdou. č. 44
 Jan Reumann, č. 40
 Frant. Lušňovský, kovář č. 76
 Josefina Lušňovská, vdou. č. 76
 Barbara Ondračková, vdou. č. 1

Poplatky na rehabilitaci byly vybírány podle hospo-
 dářských a sociálních poměrů od 15 Kčs do 350 Kčs.

Rok 1946 byl abnormálně dobrý, zimou mívá, jaro dobré, takže úroda všeho byla velmi dobrá. V době žni bylo krásně, bez deště, takže 15. srpna bylo vše sklizeno a v velké části vymláčeno. Lidé odevzdávali víc než jim bylo předepsáno, ba byly i případy, že byli i odměňováni.

Jelikož rok byl dobrý a rolníci měli zájem o zvyšování výroby, bylo na schůzi MNV dne 25. 4. jednáno o koupi traktorů na výpomoc zemědělcům, ale pro nerájem některých odloženo na dobu pozdější.

Po vyprání voleb do Národního shromáždění na den 15. května byla založena místní organizace Čs. strany národních socialistů vedena Františkem Petrem, rolníkem č. 11. Organizace skládala se vesměs z příslušníků bývalé strany agrární.

Krátko na to založena také místní organizace Čs. strany lidové, vedena Leopoldem Baranem, horníkem č. 50, shlaďující se z bývalých členů strany lidové.

Ve schůzi MNV ze dne 10. března 1946 byla zvolena pro volby do Národního shromáždění volební komise z následujících členů:

Za stranu komunistickou: Adolf Karsíček, František Auděl,
za stranu soc. demokratickou: Josef Fordý, František Rymel,
za stranu lidovou: Leopold Baran, Josef Večerka,
za stranu nár. socialistickou: Hynek Rymel, Leo Šklář.

Výsledek voleb byl následující:

Pro stranu komunistickou odevzdáno 63 hlasů.

Pro stranu soc. demokratickou odevzdáno 126 hlasů.

Pro stranu lidovou odevzdáno 42 hlasů.

Pro stranu nár. socialistickou odevzdáno 33 hlasů.

Na základě výsledku těchto voleb byl 26. června zvolen nový národní výbor:

Předseda: František Marux, ze strany soc. dem.

Náměstek: Leopold Bares, ze strany lidové

Členové rady: Josef Kaniok, ze strany komunistické
František Ljka, ze strany soc. dem.

Členové nář. výboru: Adolf Karišek, ze strany komunistické

Jan Mikula, - " - - " -

Josef Tordy, ze strany soc. dem.

Jan Pěkuik, - " - - " -

Franz Rymel, - " - - " -

Viktor Tordy, - " - - " -

Josef Mikoláš, - " - - " -

Gyula Zvak, ze strany nář. soc.

Oslavy 1. máje konány byly ve Frijdku Místku. Členové strany komunistické a soc. demokratické předsedovali se oslav korporativně s prapory a hudbou. Účast byla slavná. Členové strany nář. socialistické a strany lidové účastňovali se oslav jednotlivě.

K 1. 5. 1946 dle úředního sčítání bylo v obci 67 pěstitelů ovocného stromovní. Pěstováno bylo 605 jablek, 156 hrůší, 128 třešní, 43 višní, 102 sliv, 36 krmelů, 1 meruňka, 22 vlašských ořechů, 249 keřů rybízů 11 angreštu, 9 malin. Sbor dobrovolných hasičů za vedení Josefa Moskovy, starosty sboru, zakoupil motorovou stříkačku za 44 000 Kčs. Jelikož sbor neměl tolik peněz, jenom 13 000 Kčs půjčili následující členové sboru křívající obnos. Moskov Josef starosta sboru 20 000 Kčs, Dominik Jygar 10 000 Kčs, Josef Fířal 10 000 Kčs. Stříkačka byla za velké účasti občanstva při kapli u lesa vyvěcena a po pronесení proslovu zastupce starosty Josefa Věčerky v duchu "Bohu ke cti, bližním ke pomoci" odevzdána k službám veřejnosti.

V roce 1946 se narodilo 10 děvčat, 4 chlapeč. Zemřelo 8 mužů, 4 ženy, 1 hoch. Lůžek bylo 6.

Rok 1947 z počátku stal se lyti slibným. Zima byla mírná, jaro dobré a počasí celkem až do poloviny června ucházející. V druhé polovině června nastalo sucha, velká vedra - přes 30°, což trvalo, až na nepatrné dešťové srážky až do konce srpna. Obiloviny byly krátké, chudé na prou, takže nebylo ani slámy ani prou. Bramborů a jiných okopanin bylo málo, tráva na pastvinách vyprálená, drakého pšen a ořavy nebylo. I vody bylo málo. Polky a studny skoro vyschly, hrozil hlad a nebyl pomoci Sovětského svazu, bylo by k němu došlo.

V roce 1947 se narodilo: 4 hoři, 2 děvčata. Lůžky 2.

Stav hospodářského zvířectva k 1. 4. (mimo státní statky):

Hovězí: 205 kusů, vepřový 172 kusů. K 31. 12. byl stav:

Hovězí 205 kusů, vepřový 220 kusů.

Rok 1948 možno nazvat dobrým rokem. Leden - mírná zima, sněhové i dešťové přeháňky a takové počasí trvalo do poloviny února. Pak nastaly mrazy až -22°, sněhu 60 cm. Březen - z počátku mírné mrazy, přes den teplo, takže 16. března začalo se setívat a do konce měsíce celkem dobře. Pak až do konce června teplo s občasným deštěm. Červenec teplý, ke konci měsíce až 30°. Na začátku srpna až 32°, ke konci chladno a dešť, porosty střídavě teplo a dešť, do poloviny listopadu pak sucho a mírné mrazy až do konce roku.

Nejzávažnější otázkou bylo krmení hospodářského zvířectva, následkem katastrofálního sucha v roce 1947. Nebylo seno, ani slámy, ani jiných krmiv. Sláma jindy používaná k podestýlce byla přeměna. K podestýlce bylo používáno pšeni, listí a lesní křápatky.

V některých případech bylo používáno ke krmení i chvoji. Dolytek byl tak nešťastný, že mu muselo být pomáháno při vstávání. Stav dolytka k 1. 4. 1948 - hověí 22 kusů, vepřoví 179 kusů. K 31. 12. 1948 - hověí 249, vepřoví 285.

Z jinorových událostech, kdy dělnická třída převzala státní moc do svých rukou, byl zvolen v obci skvělý výbor. Členové: Pěkuik Jan č. 59, Kaniok Josef č. 23, Klvaňa Jaroslav, správce státního statku č. 49.

10. dubna 1948 byli z národního výboru vyloučeni Josef Tvrdej, soc. dem., Leopold Baran, lidovec, František Rymel, soc. dem., Jan Mikoláš, lidovec, Zbyněk Žák, nář. soc.

Na jejich místa jmenování: Dominik Grygar, Alois Kolub, Rudolf Kohut, Josef Kolářek.

Připisem ONV ze dne 14. 5. 1948 č. j. 6 4005/ps. 1-48 byli do volebního výboru pro volby do Národního shromáždění jmenováni následující členové:

- Člen: Gabrys Rudolf, stolář č. 6; náhradník Teodor Kollek, horník č. 70.
 - " - Frant. Kaňok, zámečník č. 72; - " - Mila Karásek, instalatér č. 66
 - " - Adolf Karásek, kovář č. 66; - " - Emil Mindel, horník č. 81
 - " - Ferdinand Karelus, horník č. 18; - " - Jan Reeman, kuchař č. 4
 - " - Frant. Lušvorský, redník č. 39; - " - Frant. Auděl, dišlodel č. 38
 - " - Frant. Lojka, stolář č. 61; - " - Frant. Rymel, redník č. 78
 - " - Josef Carbol, řel. přírůbek č. 18 - " - Dominik Grygar, autodoprava č. 75
 - " - Ondřej Válek, redník č. 63; - " - Josef Mikoláš, řel. přírůbek č. 49

Voličů pro volby do Národního shromáždění bylo celkem 288, z toho 135 mužských a 153 ženských.

Příběh voleb byl klidný. Z celkového počtu 288 hlasů bylo asi 25% bílých l. j. proti, což bylo také ve schůzi výboru KSČ ze dne 26. 5. 1948 ostrě kritizováno následkem nedostatečné agitace činnosti.

Oslava 1. máje se konala v Dobré. Účast byla poměrně slabá, což bylo také ve výborové schůzi KSČ kritizováno.

1. října převráto státní statek ředitelství státních statků v Čes. Těšíně, jakož i lovarnu na likéry po bývalém majiteli Rudolfu Geringerovi. V lovarně na likéry byl zastaven provaz 31. 5. 1948 a porceji byla tato přestavěna na kravin.

Ve výborové schůzi KSČ ze dne 2. 12. 1948 byli opět vyhlášeni z národního výboru následující členové: Dominik Grygar, Alois Kohut, Rudolf Kohut, Josef Koláček, Viktor Furdý, Jan Klvana.

Na jejich místa byli jmenováni: Jan Kohut, Teodor Kollek, František Auděl, Rudolf Gabrys, Milau Karásek, Josef Lojka.

V roce 1948 se narodilo 6 chlapců, 10 děvčat, 4 ženy zemřely. Lůžků 3.

Rok 1949 začíná mírnými mraky, pak mílové a deštivé přeháňky, bouře. Únor na začátku mraky, pordejší obléva, déšť, teplo. Během začíná silnými mraky a mihotnými bouřkami a vánicemi, což trvalo do 6. března. Jelikož v druhé polovině února bylo přehnětě teplé počasí, které přilákalo hodně ptactva, zejména skrývanů, seděli ti v celých kouřech na misku bez potravy, umrazíce zimou i hladem. Hodně jich hledalo záchranu u lidských příležitostí. Obyvatelstvo jim poskytovalo vše možné, i úřady nařídily stavět boudy v polích, kde jim byla dodávána pšenná potrava a zároveň jim to sloužilo jako přístřeší. Přesto jich hodně zahynulo hladem i studem.

Koncem března započalo se setím. Počátkem května ještě mráz, pak teplo a déšť. Červen a počátku vedra, pordejší deště. Červenec a srpen rovněž deště a vedra.

Po vyhlášení z národního výboru jako předsedy Viktor Furdělo, byl ustanoven předsedou národního výboru Adolf Karásek, kovář č. 66. Šlo se dne 5. 1. 1949.

15. 3. 1949 převzala Jednota řemíčníků a uzenářství Jaroslava Vrubla.

V dubnu byl ohromným národním výborem proveden nákup hospodářských strojů a to u Františka Budinského mlátička ru. Gleitau - Suttewor 66 a traktor Skoda 18 HP a u Josefa Furděho mlátička ru. Vichlerle.

Slava 1. máje se konala v Dobré. V průvodu šly polečnické Vojkovice, Dobratice a Horní Domaslavice. V průvodu šla škola mláďat, dospělí, haviči, zaměstnanci státního statku, družstevní členy v červených náčtečích, 7 jehdek na koních, 100 dobytek kol, bylo neseo 4 obraty a transparentů, 10 praporů. Účast celkem asi 800 osob.

Slava lidový národního výboru a hasičského sborů, při čemž pracovali hodně občani jednak ruční, jednak konšijní potahy a stará. Přesto slava vyřídila s náklady 42000 Kčs. Po ukončení slavy uspořádána slavnost a proceci, které provedli římsko-katolický kněz z Dobré Kaluž a evangelický kněz. Umuka z Horního Lhoty. Při této příležitosti pořádal hasičský sbor ohrokové cvičení a na to konala se na louce Fr. Budinského listová veslice, která vynesla 60000 Kčs čistého zisku. Únos ten byl rozdělen tak, že polovinu si nechal hasičský sbor a druhou polovinu MNO na přibradu stavebního nákladu.

Jak bylo ve výborové schůzi KSČ ze dne 8. 12. 1948 hlášeno, zjisti-
la komise při prohlídce na statku, kde byl správce
Jaroslav Klvaňa, 2 vepře a 1 tele na černo a ze to ve schůzi
výboru KSČ ze dne 12. 1. 1949 byl Jaroslav Klvaňa ze strany
vyloučen a zbaven správcovství. Na jeho místo byl dorazen
Karel Hrubal, rodák z Komorní Lhotky.

Ve schůzi MNV ze dne 19. 1. 1949 povoleno na zakoupení havič-
ského auta obnos 10.000 Kčs.

Ve výborové schůzi ze dne 2. 1. 1949 byl zvolen lidovým agro-
nomem František Budiňský, avšak jeho manželka mu nedo-
volila zastávat tuto funkci. V této schůzi bylo také projednáno,
že Jan Pěkuňák zakoupí 3 burty: Masaryka, Beneše a Kalina
za obnos 1080 Kčs. Burty zaplatila organizace KSČ.

Ve výborové schůzi KSČ ze dne 22. 1. 1949 navrhlanti na
školení lidových agronomů František Kubica a Emerik Firdly.
Jednáno bylo také o výkupu zemědělské usedlosti Jihomila
Pokludy. Po přečtení protokolu SNB Ludvíka Huchlíka a Jana
Maroše usneseno dáti majetek do výkupu.

Na členské schůzi ze dne 6. 2. 1949 přečten přepis statku
statku, kterým se řáda' uspravení hostince u Ručky. Zauvažováno.
Na počest 18. výročí strany utvořena siederka na první opravy
v místě. Přičtení siederky:

Josef Kaniok, velitel siederky
Frant. Auděl, rádkytec a zapisovatel
Vilém Filípek, ředitel školy
Jan Kohut, rolník
Antonín Linost, betonář
Frant. Ručka,
Jaroslav Vrubel,
Antonín Gregorek,
Ondřej Kariš,
Josef Filípek,
Frant. Grékl,
Frant. Budiňský,
Milan Karišek,

Ve výroční schůzi KSČ zvolen nový výbor KSČ.

Teodor Koleč, předseda
Josef Vlosok, místopředseda
Josef Kaniok, jednatel
Milan Karišek, pokladník
Rudolf Gabrys a Frant. Auděl, revisori účetní.

Denítkovi důvěrníci: Oldřich Vík, Alois Dudek, Frant. Goháč, Gregorěk Antonín, Ferdinand Karelus, Václav Filipček, Kukulník, Josef Kaniok, Kádrouz, Marie Javíková, ref. žen.

Na členské schůzi ze dne 17.3.1949 usneseno zakoupit 32 knih od Aloise Jiráska. Zda-li byly zakoupeny, není známo. Dne v příští schůzi výboru KSČ usneseno zakoupit 4 knihy: Křtina světa, Byjo uhli, Jak to bylo v úinomu a Zeleník Nejedlý. Zda byly tyto knihy zakoupeny rovněž není známo. Rovněž v této schůzi řádal Jan Pěchůk o zproštění funkce předsedy akčního výboru. Zda-li byl zproštěn této funkce se v protokolu nemluví.

Ve výborové schůzi ze dne 10.5.1949 na přípis ohlásilo výboru KSČ o založení JZD byli vysláni na schůzi do Dobré Antonín Gregorěk, Jan Mikuba, Hynek Holomický, a František Bedáňský. Zda se výše jmenovaní zúčastnili této schůze, není známo. Pravděpodobně ne, poněvadž k založení JZD nedošlo.

Ve schůzi MNV ze dne 29.12.1949 usneseno zakoupit prašku za 20.000 Kč. Rovněž byla povolena sbírka na tuto prašku. Praška byla instalována v budově bývalé ličérky, ale pro nerajem byla v brzké době prázdná.

19.1.1949 zakoupeno auto pro havičský sbor ze Stávků

V roce 1949 se narodilo 9 chlapců, 5 děvčát, zemřeli muži 3 ženy, svatku 3.